

52° 17' NB, 6° 6' OL

f terwoldsepost @ terwoldsepost

VOLG
ONS OOK
ONLINE!

Terwoldse Post

ons dorp, jouw dorp

8 - 2021 | neem een gratis abonnement of neem mee bij een afhaalpunt | www.terwoldsepost.nl

In **Trots** vertellen Tijs en Sjoerd over de tijd bij de opleiding VEVA.

In **Nieuws** pakken we een stukje cross mee van Taco's verenigingsleven.

Deze keer in **Vrogger** terug in de tijd met Joop Kruisweg.

Welkom

In de Terwoldse Post nummer 8 alweer crossen we kort door de bocht! In **Nieuws** neemt Taco ons mee met de cross die Terwolde op de kaart zette. Maar ook Joop neemt ons mee, een stukje geschiedenis van Terwolde in met **Vrogger**. Ilona inspireert ons met haar ondernemerschap in **Onderneem 't** en onze 2 redactietoppers Janet en Connie vertellen over hun gevoel van **Home Sweet Home**. En niet te vergeten de stoere boys Tijs en Sjoerd over hun **Trots**!

Pak er een stoel bij, geniet weer van deze Terwoldse Post. Heb je ook iets te vertellen of wil je zelfs in de pen klimmen om mee te schrijven? Laat het ons weten en mail de redactie.

Abonnee worden? Stuur even een mail met je adres. De bezorgers die elke maand weer vrijwillig in de benen gaan, zorgen ervoor dat de Terwoldse Post in je brievenbus komt.

Last but not least, veel dank voor alle donaties die we hebben mogen ontvangen! De donaties zorgen ervoor dat we ook in 2022 gewoon door kunnen gaan.

Namens het hele team, veel leesplezier!

Tiara Dijkhof

Dorpscontactpersoon Terwolde

Wil je iets met ons delen?
Jouw verhaal in de Terwoldse Post? Laat het weten. Stuur een mail naar: dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Verspreiding
De Terwoldse Post valt gratis bij liefhebbers in de bus. Vind je 'm leuk? Geef je dan op voor een gratis abonnement, of neem 'm mee bij een afhaalpunt in het dorp.

Home Sweet Home

Thuiskomen in Terwolde...

Deze keer een bijzondere Home Sweet Home! Janet en Connie, gedreven redactieleden van de Terwoldse Post delen hun gevoel van thuiskomen in Terwolde.

Ze hebben elkaar al vaak de vraag gesteld: Wat vind jij nu zo leuk aan Terwolde? Tijdens een fietstochtje door 'hun' dorp geven ze elkaar het antwoord.

Connie en Janet, beiden geboren en getogen in Terwolde. De één wilde er nooit weg de ander liefst zo snel mogelijk.

Connie: "Ik heb nooit de drang gehad om Terwolde te verlaten. Tijdens mijn verkeringstijd en toen we ons eerste

kind al hadden hebben we verschillende mogelijkheden gehad om Terwolde te verlaten en ons ergens anders te settelen. De daadwerkelijke stap hebben we nooit gemaakt, gelukkig."

Janet: "Maar voor Terwolde en mij was het niet liefde op het eerste gezicht. Geen leuke lagere school tijd gehad, met gevolg dat ik destijds hier niet wou blijven wonen. In mijn pubertijd bestond mijn vriendengroep uit jongeren met dezelfde passie; Jong Gelre. Deze jongeren woonden met name in het buitengebied van Terwolde."

Connie: "Hoewel ik uit het buitengebied van Terwolde kom vind ik het heerlijk om op het dorp te wonen. Toen de kinderen klein waren was alles lekker dichtbij en konden ze al snel zelf naar school en de sport. Buren die op je 'letten' en er zijn als je ze nodig hebt. Ik zou het niet willen missen.

Janet: "In mijn verkeringstijd kwam het huis aan de Twelloseweg 52 te koop, toch maar eens kijken, dit was wel liefde op het eerste gezicht. De vrijheid die dit huis ons biedt is Home Sweet Home. Als ik van mijn werk naar huis fiets, over de dijk heen, de Wijkseweg op, het bord 'Terwolde' zie staan, weet ik; ik ben thuis.

Welke plek in Terwolde is jouw Home Sweet Home?

Vind je het leuk te vertellen over je huis, of fijne plek in Terwolde? Mail dan even de redactie met jouw verhaal, we lezen het graag! dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Oproepje

Oud servies

Gevraagd: oud servies.

Dit hoeft echt niet meer mooi te zijn, want dit wordt gebruik voor een creatieve workshop waar het servies tot scherven zal worden gemaakt.

Reactie mag naar de redactie:
dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Trots! Young at heart

In gesprek met twee stoere jongens over de tijd bij de opleiding VEVA (Veiligheid en Vakmanschap). Deze passie hadden Tijs en Sjoerd van kinds af aan. Het leger... heeft ze beiden altijd aangetrokken.

Sjoerd is inmiddels beroepsmilitair in Schaarsbergen, zijn functie is Minimi-schutter, de Minimi is een machtig wapen. Begin april 2021 heeft hij zijn rode Baret behaald.

Je moet tot het uiterste gaan, keihard knokken. De AMOL (Algemene Militaire Opleiding Luchtmobiel): continue grenzen verleggen. Speedmarsen lopen, mentale trainingen, schieten op de schietbaan, nachten in het veld doorbrengen, sporten, sjouwen met een volledige bepakking van 40/45 kilo, om maar een paar onderdelen te noemen.

In zijn lichter zijn 144 jongens gestart, uiteindelijk hebben 54 jongens de eindstreep behaald. Het onvoorwaardelijke vertrouwen in de groep is groot. Je moet voor je vent naast je zorgen aldus Sjoerd. Ook heeft hij tijdens een oefening pijn aan zijn voet gehad, bleek dat een middenvoetsbeentje zwaar gekneusd was, er was maar één motto; DOORGAAN op mentaliteit. Op de kazerne lekker ouwehoeren met de jongens, dat hoort er natuurlijk ook bij.

Tijs zit in zijn tweede jaar van de VEVA, vakrichting Bouw. Zolang je geen beroepsmilitair bent mag je geen foto's posten op social media in militaire kleding.

Drie weken school worden afgewisseld met een week vak stage, hier leer je o.a. hoe je een nood-transportbrug moet aanleggen. Door de stage leer je elkaar beter kennen.

Op school ligt een helm waar Sjoerd zijn naam op staat, als je de veldpet bent vergeten moet je als straf deze helm opzetten, het verhaal achter dit weetje: vraag het Tijs of Sjoerd.

Ook krijg je zware testen zoals een schuttersputje graven met een klein schepje welke in 20 minuten klaar moet zijn. Als je het op bepaalde momenten zwaar hebt slepen je buddy's je er wel doorheen.

Je geeft alles, je leeft er echt voor.

Tijs kan genieten wanneer hij met een volle bepakking op de rug, een uurtje voor zichzelf heeft, koken op een zelfgemaakt vuurtje terwijl de zon schijnt, samen met je maten. Lekker met de handen bezig zijn in het bos.

Over 10 jaar willen beide heren graag instructeur bij de AMOL zijn. Een wens om uitgezonden te worden is er natuurlijk ook.

Tijs is trots op Terwolde omdat:
Je elkaar kent
Een sociaal dorp is
Veel gezelligheid

Sjoerd is trots op Terwolde omdat:
We een mooie voetbalclub hebben
Dat GA-Eagles ieder jaar op bezoek komt

Extra

Een dame van ruim 90 jaar komt regelmatig een wijntje drinken bij Kriebelz, Helma noemt ze altijd “Meisje”. Ze neemt steeds weer nieuwe ‘bonus’ kinderen mee, zoals ze haar kennissen noemt. Ze wil ons het volgende meegeven:

Een tevreden mens heeft altijd genoeg.
Laat in vriendschap ruimte voor verschil.
De glimlach is de kortste afstand tussen mensen.
Zeg wat je op je hart hebt, niemand kan gedachten lezen.
Het zijn de kleine dingen die het doen.
Lach vaak, dan vallen de rimpels op de juiste plek.
Dieptepunten krijg je. Hoogtepunten moet je zelf maken.
Je weet niet eerder wat je kunt als je het niet probeert.
Vriendelijkheid kost geen geld maar schenkt wel rijkdom.

Angst is een slechte raadgever.
Heb vertrouwen.
Laat vertrouwen je metgezel zijn.
Zij maakt grote zorgen klein.
Want daarin ligt de kracht verborgen.
Die ons steunt nu en morgen.

Zie niet om maar zie vooruit.
Door geen enkele grens gestuit.
De toekomst ligt voor u in het verschiet.
Maar in het verleden niet.

Waar gelachen wordt komt geluk graag binnen.

Alles komt op tijd voor die wachten kan.
Waarom moeilijk doen, als het makkelijk kan.

Haar ondervinding is... Als je niet zeurt, interesse houdt,
wordt je plezierig oud.

Oproepje

Hondebuurte

**Op de Bandijk tussen de Scherpenhof en de Kolkweg
liggen twee stenen in de weg met als tekst:
Hondebuurte 2-7-1989.**

Wie kan ons helpen aan het verhaal achter deze stenen?
Jaap en Cindy Veldhuis

Reactie mag naar de redactie:
dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Onderneem 't

Deze keer in Onderneem't zit de energieke Ilona Bloeme aan tafel om over haar passie te vertellen: mensen inspireren!

Ze groeide op in Haarle, woonde in Deventer en woont sinds 2 jaar in Terwolde - met veel genoeg. Aanvankelijk wilde ik mensen helpen als hulpverlener. Gaandeweg ontdekte ik door zelf een gelukkig leven te leiden, ik een inspiratiebron voor anderen kon zijn. Ik ben nu 39, heb best een rugzakje, maar juist door mijn levenservaring ben ik wie ik nu ben en kan ik mensen op heel diverse vlakken helpen. 'Ik heb zeker niet alles uit een boekje geleerd, vooral mijn levenservaring heeft me het meeste geleerd.'

Wat deed je voordat je met je bedrijf begon?

"Ik was telefonisch verzekeringsadviseur. Ik was er ook nog aardig goed in, puur omdat ik de tijd nam om echt naar mensen te luisteren. Tja, als ik ergens voor ga, ga ik ook echt ergens voor. Maar ik werd iedere keer ziek, kreeg een burnout, ging weer verder maar dan bij een andere werkgever. Dit herhaalde zich totdat het kwartje viel dat dit werk gewoon helemaal niet bij me paste noch goed voor me was. Zo kwam ik dus bij een coach terecht en ging er een wereld voor me open, hier ging ik op 'aan'. Ik wist dat het tijd was om ontslag te nemen."

Door haar eigen proces raakte ze zo enthousiast over het vak coachen, dat ze besloot: dit wil ik anderen ook leren! Ze begon met de opleiding tot Mental Coach en vulde dat later aan met Vitaliteitscoaching en Holistisch Therapie. Een mooie aanvulling in de rugzak.

Ze kletst verder: "Het hebben van een coach is heerlijk, even sparren met iemand die geen oordeel heeft, waar je je verhaal kwijt kunt. Die je net wat anders laat zien en niet naar de mond praat, je een spiegel voorhoudt waar je

wat aan hebt. Nog steeds laat ik me regelmatig coachen, passend bij de ontwikkeling waar ik op dat moment in zit met mijn bedrijf. Het zou eigenlijk voor iedereen heel normaal moeten zijn om je zo nu en dan te laten coachen."

Vind je jezelf echt een ondernemer, of meer een coach die een bedrijf heeft?

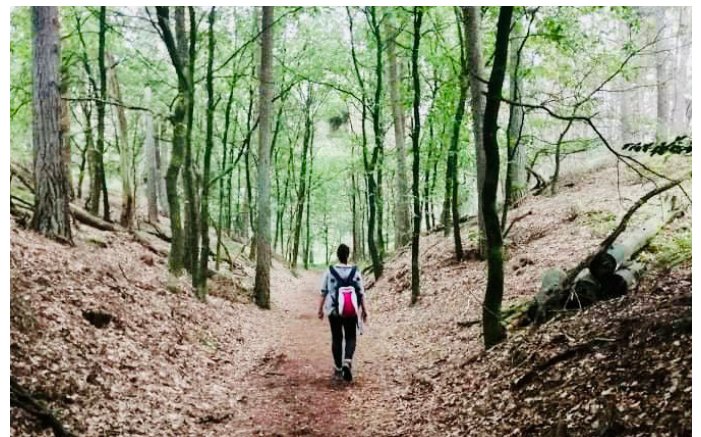
"Ik voel me inmiddels ondernemer met een coachbedrijf, maar dat was in het begin absoluut niet zo."

Wat heeft voor een omslag gezorgd?

"Des te meer mensen ik kon helpen, des te meer mijn zekerheid groeide en de bevestiging van wat ik wist dat ik in me had, werd duidelijker. In het begin als je net start, weet je gewoon nog helemaal niets. Ondernemerschap is een vak apart dat ik heb moeten leren. Je gaat op je snufferd, dat zie ik als een mooie les en dan wordt je steeds sterker. Inmiddels kan ik met vertrouwen mezelf ondernemer noemen."

Waar zie je jezelf over 5 jaar staan met je bedrijf?

"Liever blik ik niet zo ver vooruit. Want als ik terugkijk naar vorig jaar en waar ik toen heen wilde groeien, is dat heel anders gelopen. In de praktijk doen zich veranderingen voor die ik vooraf nooit had kunnen bedenken. Wat ik gaaf zou vinden is dat mijn bekendheid groeit en mensen vanuit heel Nederland me weten te vinden. En dat het Bloemenetwerk echt mag groeien."

Ik doe niets liever dan inspireren, motiveren, verbinding creëren. Verbinding is een keyword voor mij. In 1-op-1 coaching gaan mensen de verbinding met zichzelf weer ervaren. In de netwerkgroep, gaat het om de verbinding met elkaar.

We sluiten af met een mooie Bloeme quote: 'If you don't like it, change it. If you can't change it, change your attitude'.

Ondernemer in Terwolde? Vertel je graag wat over jouw bedrijf? Stuur een mailtje en we hangen aan de telefoon voor een artikel hier op deze plek in de Terwoldse Post!

Nieuws!

Het verenigingsleven, een onmisbaar onderdeel van ons leven en zo ook in ons dorp. In Nieuws! duiken we in ons veelzijdige verenigingsleven en laten je als lezer kennis laten maken met de vele aspecten hiervan.

Hoe zet je je als vereniging op de kaart? Dat is natuurlijk een vraag waar elke vereniging mee worstelt. Dit keer proberen we het antwoord hierop te vinden bij TACO, de Terwoldse Autocross Organisatie.

Penningmeester Yolentha Roetert geeft ons een klein inkijkje in het verenigingsleven van een ruwe maar hechte vereniging. En dat TACO op de kaart staat ontgaat geen enkele Terwoldenaar in juni van elk jaar. Hordes auto's met aanhangers, campers, caravans uit verschillende landen trekken dan door het dorp. En dan natuurlijk het gebrom van alle motoren.

De eerste 15 jaar van het bestaan van de autocrossvereniging reden de leden hun rondjes op kampioenschappen in en rond Terwolde. Maar in de jaren 90 zochten enkele crossers hun concurrenten iets verder weg en gingen meedoen aan buitenlandse wedstrijden. Het wereldje werd groter en men ging TACO zien als een geduchte tegenstander.

Zo kwam dan ook eigenlijk als vanzelfsprekend de vraag of TACO niet mee wilde doen als organisator van de Eurobokaal, de huidige Autocross Masters. "Dat eerste jaar hebben we meteen laten zien waar we goed in waren: een prachtige baan neerleggen en goed organiseren."

Yolentha is trots dat ze al meer dan 25 jaar dit prachtige evenement mogen en kunnen organiseren. Een kleine opsomming: meer dan 380 rijders, 1700 bezoekers die er het hele weekend zijn en dan nog 1500 losse bezoekers.

"Het is hard werken om elk jaar hetzelfde niveau te halen. Je kunt niet denken we pakken het draaiboek van vorige jaren en doen alles op de automatische piloot." Als penningmeester weet Yolentha als geen ander dat het al lang niet meer alleen maar de trots is om het evenement te organiseren. Het is financieel gewoon nodig.

"De kosten van 1 dag zijn veelal even hoog als wanneer je een heel weekend organiseert. En met 1 dag kunnen we de kosten niet dekken." Het entreegeld van bezoekers en het inschrijfgeld van de rijders in een heel weekend doen dat wel.

TACO heeft op dit moment 160(!) leden waarvan er 40 echt actief rijden. "Als vereniging vragen we niet veel van onze leden alleen dat ze tijdens de Masters rijden met TACO kleuren en dat ze hun steentje bijdragen tijdens het weekend."

Elke rijder moet aangesloten zijn bij de KNAF, want veiligheid gaat altijd boven alles. TACO heeft niet alleen zichzelf op de kaart gezet maar ook Terwolde. Daar mogen we als dorp dan ook best trots op zijn.

Wil je meer weten over TACO? Kijk dan eens op www.taco-terwolde.nl

Doe je mee?

Heb je zin om mee te schrijven aan de Terwoldse post?

Als redacteur, gastredacteur, vrijwillig bezorger, of denktank?

Laat van je horen!

Neem contact op met:

dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Niet vergeten he! Geef je naam en adres door via dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com en je kunt elke editie Terwoldse Post blijven genieten van alle mooie, leuke verhalen!

Vrogger

Vrogger; terug in de tied met Joop Kruisweg

In 1968 beëindigde Gerhard Westhoff zijn carrière als uitbater van Café de Klok en ging rentenieren in de nieuw gebouwde bungalow ernaast. Wij konden het leeggekomen houten huisje achter het café kopen (zie foto) en kwamen zodoende in Terwolde te wonen. We hadden hier familie dus het dorp was ons niet helemaal vreemd.

Tegelijk met ons kwam er een nieuwe huisarts, Rindert Keestra, die er nog zo als een jong broekie uitzag dat hij wat argwanend bekeken werd door sommige mensen; “kon dat joch een dokter zijn?”

Wat kennissen van ons lieten weten dat ze in dat gat aan de IJssel nog niet dood gevonden wilden worden, maar wij hebben er al gauw onze draai gevonden, niet in de laatste plaats door mijn werk als postbode in de ploeg van Klaas Sijbrand.

Best een gezellig dorp en niet onbelangrijk: 6 cafés boden ontspanning, “ze lusten daar wel wat”, had ik wel eens gehoord, er waren 5 kruideniers en 2 of 3 bakkers. Op 3 plaatsen kon je tanken.

Verschillende dorpsfiguren van toen herinner ik me: Willem de Groele die met de ‘Kroewagen’ zijn boodschappen deed bij de toenmalige Coöperatie. Sam Kers met z’n bakfiets. Dikke Willem van de Lelie. Meester Wolters. De nogal dominante dominees. En natuurlijk ook de voornoemde Kastelein Westhoff. En Geert Kleiboer, melk-hobbyboer en rekenwonder. Allemaal kleurrijke mensen, goed volk!

De ouden van dagen werden na hun jaarlijks uitje feestelijk binnengehaald bij café Voorhorst, nu KriebelZ, door Ons Genoegen. Daar kwam wat bij kijken als de muzikanten marcheerden; eerst kwam er een grote brede man op een fiets die de menigte goedmoedig toelachte, de voorzitter Grote Koen. Daarachter kwam de drumband aangevoerd door een trots-statige tamboer-meester Johan van der Heijden. Hierna de fanfare, al met al een indrukwekkend gebeuren.

Tegenover Voorhorst lagen op het land van Kolkenstein wat volkstuintjes tot nut en genoegen waar nog wel eens wat ongenoegen ontstond als er weer eens iemand een rij bonen had geplukt uit het naastgelegen perceel. De Raiffeisenbank opende een gloednieuw bankgebouw in dit jaar, inmiddels alweer vergane glorie. De ‘benendokter’ van der Molen was landelijk bekend en zette Terwolde op de kaart, ook voorbij!

Op de Matanze resideerde de oude heer Servatius: ‘Meneer uut de bos’, je kon de hoofdletters in dat MENEER haast horen.

In de wachtkamer bij de dokter maakten sommige personen de sfeer zo vrolijk dat mevrouw de veroorzakers met voorrang door de dokter liet behandelen om wat rust in de tent te krijgen, maar dit is van horen zeggen.

Toen we ons hier settelden hadden we het plan om hier enkele jaren te blijven en ondertussen naar wat anders te zoeken. Nu, 53 jaar later wonen we nog in het dorp en hebben alle verhuisplannen laten varen.

Tis goed hier !
Joop Kruisweg

Oproepje

Mozaïeken uit de muziektent

Wie heeft interesse in de mozaïeken uit de Muziektent?

De mozaïeken zullen niet weer in de muziektent terugkomen, wie weet wil iemand ze graag hebben.

Melden kan met een mailtje naar dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Uit de natuur

Vliegende deur verkent Terwolde

Een beetje dé vogelsensatie van de laatste 10 jaar is de opkomst van de Zeearend. Een machtige majestueuze roofvogel met een formaat van zo'n 90 bij 240 cm, vandaar de bijnaam 'vliegende deur'.

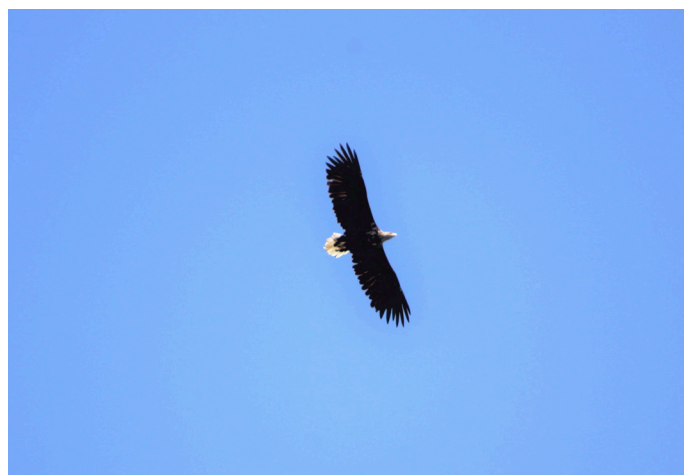
Hij broedt al op zo'n 20 plaatsen in Nederland, vooral in grote watergebieden als het Lauwersmeer, de Biesbosch, maar ook in de IJsseldelta bij Kampen. Hij vangt wel vis, die aan de oppervlakte zwemt, maar eet vooral watervogels als ganzen en eenden en is ook wel een aaseter. Af en toe wordt er langs de IJssel wel eens één gezien.

Een opvliegende groep ganzen kan er op duiden dat een Zeearend in de buurt is. Vaak zijn het rondzwervende jonge vogels. Het duurt wel een paar jaar voordat ze volwassen zijn. Op 17 juli zat ik in de tuin mijn boterhammetje te eten toen ik zo'n prachtige zeearend boven me zag cirkelen.

Op de foto de 'Terwoldse' zeearend.

Aan zijn witte staart en grote gele snavel was te zien dat het een volwassen vogel betrof. Ook was te zien dat zijn bijnaam 'vliegende deur' beslist niet overdreven is. Hij maakte een paar rondjes boven het dorp en verdween weer richting IJssel. Kortom, een mooie belevenis.

André Karper

Colofon

Aan deze Terwoldse Post 8-2021 werkten mee:

Eindredactie: Tiara Dijkhof
Kernredactie: Janet Hietbrink en
Connie van Mourik
Redactie Uit de natuur:
André Karper

Opmaak en productie:
Roman Reehuis en Stichting
360graden Mens. Mede mogelijk
gemaakt door Gemeente Voorst

Met dank aan:
Tijs, Sjoerd, Kriebelz, Ilona,
Yolentha en Joop.

Abonneren

Verspreiding

De Terwoldse Post wordt bij abonnees thuis in de brievenbus bezorgd.

Wil je de Terwoldse Post in je brievenbus ontvangen?

Dat kan! Abonneer je dan gratis, stuur een mail naar:
dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Volg ons ook op Facebook en Insta:

 terwoldsepost

 terwoldsepost

Meedoen

Wil je meedoen aan het mogelijk maken van de Terwoldse Post?

Als redacteur, gastredacteur, vrijwilliger bezorgen, of denktank?

Laat van je horen!

Contact

dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com

Donaties

De Terwoldse Post kan voortbestaan met behulp van donaties. Wil je een donatie doen? Mail dan even naar: dorpscontactpersoonterwolde@gmail.com